

ברוך הוא. בכל מקום אתה מוצא, בשחתתו ישראלי ושבו למלואו, פשט ידו וקבלם, ומחל להם מיד. זהו שכותוב מכח (^ז) מי אל במוך נושא עון ועובר על פשע. פרשה ח. בראשית (^ח) והאדם ידע את חיה אשתו. אמר רבי יהושע בן לוי, יש לנו לתרהר בפרשה זו, וכל שכן בפסוק הזה, שאמרה קינה (^ט) קניתי איש את חיה.

אמר רבי יצחק, אני ידעתי אותו כפשתותו, שהרי שנינו, אמר רב יהודה אמר רב בן, כשמתחיל לרבר, חוכה עליו ללמדו פסוקי תורה, שהם יראה לפני ה' שכשיגדל, יזכיר את אוטם הכתובים לוראה מרבותנו. רבי עקיבא היה יושב לפני רבי אלעזר. אמר לו, מה הפרשזה הוא ומה פסוק זהה שאמר ותלד את קין, ומתאם קניתי איש את ה'? אמר לו, עקיבא, אמר לך. ביום שרבי ברוקא ושאר החברים גלו את אותו הכתוב שעשה אדם, לא היה איזה לאוותם שליא יוציאם עמקות ונסתירות, והיום הנהו שחתגה, נשמע הפל מן הפסוק קינה.

אדם נצטוּה על השם וחטא בשם. נצטוּה על השם, הוא השם המיחד, שכותוב שם (^ט) וען החיים וגוי. וחתא בשם, זהו שם המשפט, שכותוב וען הדעת טוב ורע.

וחיה היתה תחלה בעברה על זה, שכותוב שם (^ט) ותקח מפרי. ולאחר שכחתו יידעו עונם על מה שעבורי, התמරמו על מה שכחתיו, והיא ביותם, מפני שהיא היתה תחלה לעברה לעבר על שמוגדול. בין שנולד לה בן, הרגישה בדבר, ואמרה קניתי איש את

הוא, בכל מקום אתה מוצא בשחתתו ישראלי, ושבו למלואו, ומחל להם מיד, והוא הוא דכתיב, (מייה ז יח) מי אל במוך נושא עון ועובר על פשע.

ברשותה ח והאדם ידע את חיה אשתו. אמר רבי יהושע בן לוי, יש לנו לתרהר בהאי פרשתא, וכל שכן בהאי פסוקא, דאמراה תוה, קניתי איש את ה'.

אמר רבי יצחק, אני ידענו ליה כפשיתותיה. דהא תנן, אמר רב יהודה אמר רב, האי מאן דאתיליד ליה בר, פד שרי למלא, חובה עליה לאלפא ליה פסוקי דאוריתא, (דף כה ע"א) דאיןינו דחילו מז גדם ה', דבד ירבי ידרבר לוון לאינו בתוכין, לדחלה מז מאירה.

רבי עקיבא, הויה יתיב קפיה דר' אליעזר, אמר ליה מאין האי פרשתא דפסוקא דא, דאמר ותלד את קין, ותאמר קניתי איש את ה'. אמר ליה, עקיבא, אימא לך, יומא דר' ברוקא ושאר חביריו גלו ההוא חובה דעתיך אדם, לא הויה אצטריך לאינו דלא ידע עמיקתא ומסורתא. וההוא יומא דתגלי, אשתחemu פלא מהאי פסוקא.

אדם נצטוּה על השם, וחתא בשם. נצטוּה על השם, הוא השם המיחד, דכתיב וען החיים וגוי. וחתא בשם, זהו שם המשפט, דכתיב וען הדעת טוב ורע.

וחיה היתה תחלה בעברה על זה. דכתיב ותקח מפרי. ולאחר שכחתו, יידעו עונם על מה שכחתיו, והיא ביותם, מפני שהיא היתה תחלה לעברה לעבר על שמוגדול. בין שנולד לה בן, הרגישה בדבר, ואמרה קניתי איש את